

Î N C H E I E R E

23 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ion Druță
Maria Ghervas

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Primăria mun. Chișinău,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Oficiului Teritorial Chișinău a Cancelariei de Stat împotriva Primarului General al mun. Chișinău, Dorin Chirtoacă, intervenient accesoriu Asociația Obștească „Clubul Sportiv Campion” cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2015, prin care au fost respinse apelurile declarate de Asociația Obștească „Clubul Sportiv Campion” și Primarul General al mun. Chișinău și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 28 mai 2015 prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La data de 01 august 2014, OCT Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cererea de chemare în judecată împotriva Primarului General al mun. Chișinău, Dorin Chirtoacă cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 28 mai 2014, Primarul General al mun. Chișinău a emis dispoziția nr.456-d prin care a permis, Clubului Sportiv „Campion” amenajarea unui teren de fotbal pe plaja din Parcul „Valea Morilor”.

Menționează că în conformitate cu art. 64 al Legii privind administrația publică locală nr.436-XVI din 28 decembrie 2006 a efectuat un control sub aspectul legalității dispoziției în cauză în rezultatul căruia a constatat că dispoziția nr. 456-d din 28 mai 2014 a fost emisă cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare.

La 01 iulie 2014 a înaintat Primarului General al mun. Chișinău notificarea nr. 1304/OT4-1096, prin care a solicitat abrogarea deciziei menționate, însă prin răspunsul nr. 02-119/4777 din 24 iulie 2014, notificarea a fost respinsă.

Consideră OCT Chișinău al Cancelariei de Stat că dispoziția nr. 456-d din 28 mai 2014 a fost emisă contrar prevederilor legale, iar în acest sens menționează că terenul de fotbal urmează a fi amenajat de către AO „Clubul Sportiv Campion” pe teren proprietate municipală, asupra căruia conform conținutului actelor anexate la dispoziție, Consiliul municipal Chișinău nu a instalat relații funciare cu persoană juridică solicitantă.

În context, invocând prevederile art. 9 alin. (1) al Legii cu privire la proprietatea publică a unităților administrativ teritoriale nr. 523 din 16 iulie 1999, art. 9 alin. (1) al Legii privind administrarea și deetatizarea proprietății publice nr. 121 din 02 mai 2007 și art. 27 din codul funciar, susține că Primarul General al mun. Chișinău era în drept să permită amenajarea terenului de fotbal pe plaja din Parcul „Valea Trandafirilor” doar în urma stabilirii relațiilor funciare de către Consiliul municipal Chișinău cu persoana juridică care intenționează să efectueze amenajarea respectivă, or, în lipsa unor astfel de relații dispoziția nr. 456-d din 28 mai 2014, este emisă cu depășirea competenței.

În drept își întemeiază cerințele în baza art. 68 al Legii privind administrația publică locală nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006, prevederile Legii contenciosului administrativ și Codului de procedură civilă.

Prin încheierea protocolară din 10 noiembrie 2014, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu AO „Clubul Sportiv Campion”.

Prin hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 28 mai 2015 acțiunea fost admisă fiind anulată dispoziția nr.456-d din 28 mai 2014 „Cu privire la amenajarea unui teren de fotbal pe plaja din Parcul „Valea Morilor”.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2015 au fost respinse cererile de apel depuse de AO „Clubul Sportiv Campion” și Primarul General al mun. Chișinău și menținută hotărârea primei instanțe.

În favoarea concluziei enunțate, instanța de apel a remarcat prevederile art. 9 alin. (1), și art. 10 alin.(4) al Legii cu privire la proprietatea publică a unităților administrativ teritoriale nr. 523 din 16 iulie 1999, care reglementează modul de exercitare a dreptului de proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale și garantarea condițiilor juridice pentru exercitarea dreptului de proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, art. 9 alin.(1) al Legii administrarea și deetatizarea proprietății publice nr.121 din 04 mai 2007, care indică atribuțiile autorităților administrației publice locale în administrarea și deetatizarea proprietății publice și art.27 din Codul funciar care reglementează dreptul proprietarilor funciari.

Iar, cu referire la normele remarcate, instanța de apel a considerat că prima instanță corect a reținut că Primarul General al mun. Chișinău era în drept să permită amenajarea terenului de fotbal pe plaja din Parcul „Valea Morilor” doar în urma stabilirii relațiilor funciare de către Consiliul municipal Chișinău cu persoana juridică care intenționează să efectueze amenajarea respectivă.

Drept urmare, stabilind că la caz nu au fost stabilite careva relații funciare în baza art. 27 din Codul funciar între Consiliul mun. Chișinău și AO „Clubul Sportiv Campion”, iar terenul sau o parte din terenul din Parcul „Valea Morilor” nu a fost transmis în folosință prin arendă sau sub altă formă, instanța de apel a considerat justă și întemeiată concluzia primei instanțe cu privire la anularea dispoziției nr. 456-d din 28 mai 2014, „Cu privire la amenajarea unui teren de fotbal pe plaja din Parcul „Valea Morilor”.

Totodată, instanța de apel a respins ca neprobate argumentele AO „Clubul Sportiv Campion” cu referire la faptul că OCT Chișinău al Cancelariei de Stat a intervenit neîntemeiat în activitatea sa, reținând că conform art. 65 alin. (2) al Legii privind administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006, OCT al Cancelariei de Stat poate supune controlului legalității orice act care constituie obiectul unui control obligatoriu în termen de 30 de zile de la data primirii listei menționate la alin.(1).

La 18 ianuarie 2016, Primăria mun. Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului recurentul a invocat că nu este de acord cu decizia instanței de apel deoarece dispoziția contestată de OCT Chișinău al Cancelariei de Stat este legală, emisă de către un organ competent conform legislației în vigoare cu respectarea procedurii stabilite.

Menționează că în calitatea sa de autoritate publică locală executivă Primarul mun. Chișinău exercită atribuții prevăzute de legislația în vigoare sau încredințate de consiliul local.

Indică că art. 29, lit. h) din Legea privind administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006 reglementează expres că primarul exercită în condițiile legii, supravegherea activităților din târguri, piețe oboare, parcuri, spații verzi, locuri de distracție și agrement și ia măsuri operative pentru buna funcționare.

Prin urmare susține că legiuitorul a acordat Primarul dreptul de a decide asupra amenajării parcurilor în interes public, cu scop sociocultural, iar conform prevederilor art. 315 alin. (4) Cod Civil, proprietarul (în speță gestionarul Primarul General), poate fi obligat fie să folosească el însuși bunul ori să-l dea în folosință unor terți.

Mai indică recurentul că sunt neîntemeiate argumentele OCT Chișinău al Cancelariei de Stat precum că Primarul General era în drept să permită amenajarea terenului de fotbal pe plaja din Parcul „Valea Morilor”, doar în urma stabilirii relațiilor funciare de către Consiliul municipal Chișinău cu persoana juridică care intenționează să efectueze amenajarea respectivă, deoarece la caz, amenajarea terenului de fotbal pe plajă reprezintă o activitate sezonieră, o construcție provizorie în legătură cu care nu necesită de a fi instituite relațiile funciare, respectiv Primarul General nu a depășit competențele sale conferite prin lege.

Totodată, susține recurentul că sunt neîntemeiate și lipsite de suport legal pretențiile invocate de către OCT Chișinău al Cancelariei de Stat întru demonstrarea ilegalității actului administrativ contestat.

Aceasta deoarece, din conținutul art. 9 alin. (1) și art. 10 alin. (4) al Legii privind administrarea și deținutizarea proprietății publice, în baza cărora își întemeiază cerințele OCT Chișinău al Cancelariei de Stat, nu rezultă expres că pentru permiterea amenajării Parcului din Valea Morilor este necesar în mod obligatoriu stabilirea, relațiilor funciare între Consiliul municipal Chișinău și persoana juridică care intenționează să efectueze amenajarea respectivă.

Or, normele legale menționate conțin dispoziții de ordin general privitor la conținutul și exercitarea dreptului de proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, subiecții acestui drept, împuternicirile de proprietate al patrimoniului unității administrativ-teritoriale și modul de exercitare a acestor împuterniciri în numele unității administrativ-teritoriale.

În context reține recurentul că prin emiterea dispoziției nr. 456-d din 28 mai 2014, Primarul General al mun. Chișinău nu și-a depășit atribuțiile, dispoziția „Cu privire la amenajarea unui teren de fotbal pe plaja din Parcul „Valea Morilor”” fiind una legală și întemeiată.

La data de 02 martie 2016, OCT Chișinău al Cancelariei de Stat a depus referință asupra recursului declarat de Primăria mun. Chișinău, invocând netemeinicia acestuia și legalitatea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum rezultă din materialele cauzei copia deciziei instanței de apel din 10 noiembrie 2015, a fost expediată în adresa participanților la proces, inclusiv recurentului Primăria mun. Chișinău la data de 19 noiembrie 2015, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele cauzei (f.d. 109), totodată actele cauzei nu conțin date ce ar confirma recepționarea acesteia de către destinatar.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 18 ianuarie 2016, împotriva deciziei din 10 noiembrie 2015, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Primăria mun. Chișinău este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Primăria mun. Chișinău nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în

cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Primăria mun. Chișinău asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Primăria mun. Chișinău ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Primăria mun. Chișinău se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ion Druță

Maria Ghervas